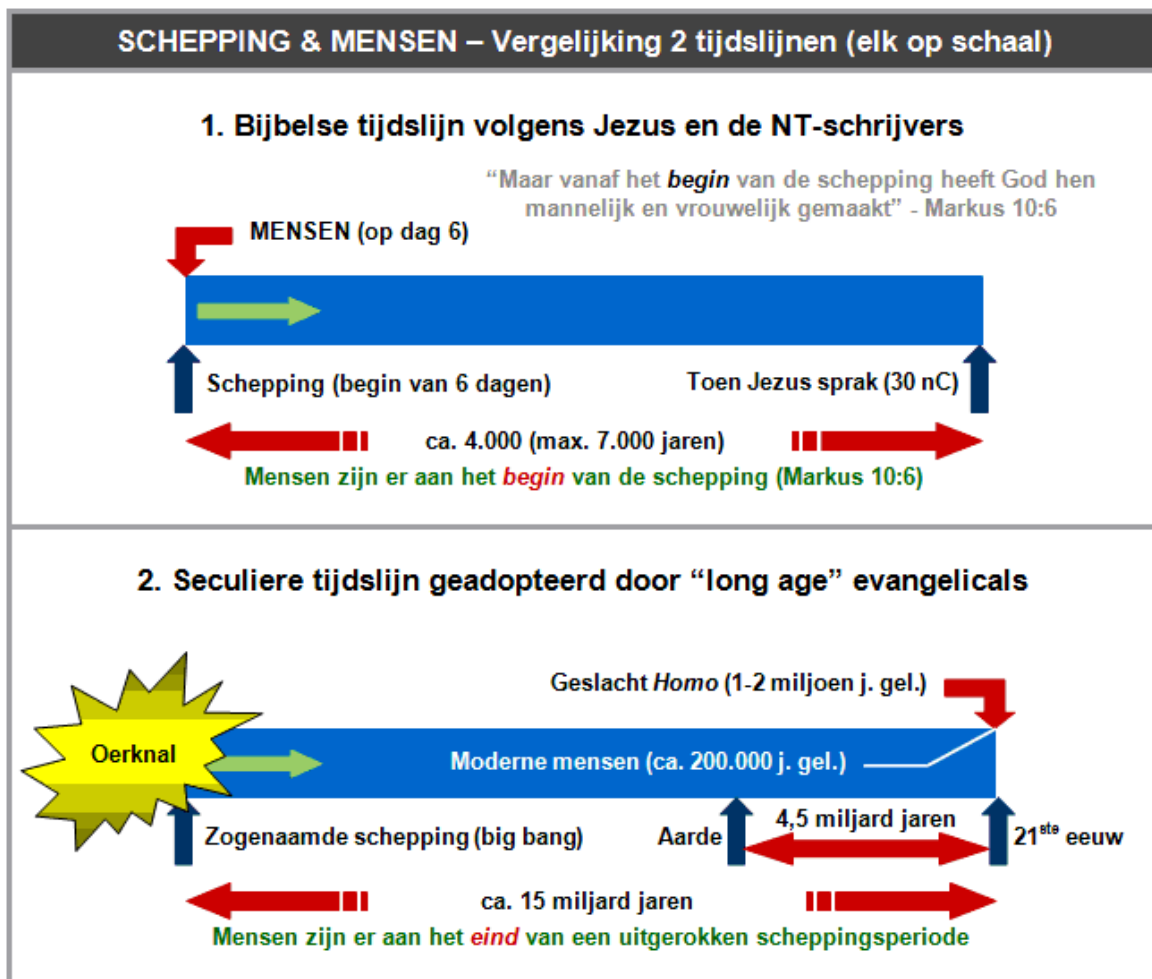

“Vanaf het begin van de schepping” — Wat bedoelde Jezus?

Je kan niet om Jezus' leer over de ouderdom van de aarde heen

door Keaton Halley, http://creation.com/from-the-beginning?utm_media=email&utm_source=infobytes&utm_content=gb&utm_campaign=emails,
25-11-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Niet iedereen verwelkomt dit nieuws, maar sommige van Jezus' uitspraken impliceren, noodzakelijkerwijs, dat de aarde jong is. Dit is iets dat ik regelmatig zeg wanneer ik spreek in kerken over schepping, en het is een thema waarover we eerder geschreven hebben in artikels zoals “Jezus over de ouderdom van de aarde” en in hoofdstuk 9 van *Refuting Compromise*. Om het argument kort te herhalen: Jezus beweerde dat de menselijke geschiedenis begon op praktisch dezelfde tijd dat alles van de schepping tot bestaan kwam – niet miljarden jaren later. Dit is duidelijk uit Jezus' uitspraken, zoals “**Vanaf het begin** van de schepping heeft God hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt” (Markus 10:6). De vanzelfsprekende implicatie van deze woorden is dat Adam en Eva op de scène waren kort nadat de hemel en de aarde werden geschapen; zij waren geen laatkomers in een kosmos die eerder al miljarden jaren had bestaan, zoals “oude aarde” proponenten zeggen¹. Dus, voor hen die Jezus' woorden ernstig nemen is er geen mogelijkheid om miljarden jaren in Genesis te laten passen vóór Adam en Eva. Zie bovenstaande figuur.

¹ Zoals de aanhangers van de “gap-theory”, ook “hiaattheorie” genoemd.

Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Gap-theorie.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gap2.pdf>

Ontwikkende manoeuvres

Volgend op zulke presentaties hebben mensen vaak gezegd dat zij het aangenaam vonden om deze bijbelse leer te leren, en sommigen zijn overtuigd geraakt om hun zienswijze te veranderen over de ouderdom van de aarde, op basis van op Jezus' woorden. Maar, droevig genoeg, zijn vele christenen zo sterk verbonden met hun geloof in een oude aarde dat zij wanhopig heel ver gaan om de betekenis van de tekst te omzeilen. Haast altijd, als iemand een bezwaar uit op het argument, gaat het zoals volgt: "Eigenlijk, is het niet duidelijk dat Jezus naar de schepping van alle dingen verwijst. Hij kan gewoon de schepping *van de mensheid* bedoeld hebben". Dit antwoord wordt niet enkel gegeven in gewone conversaties, maar verschijnt ook in de geschriften van diepzinnige geleerden zoals C. John Collins, die zegt: "De meest voor de hand liggende 'begin van de schepping' in dit vers is het begin van de schepping van het eerste paar mensen".[1] Echter, deze interpretatie kan niet ondersteund worden als de tekst zorgvuldig onderzocht wordt. Het idee dat Jezus verwees naar de schepping van de mens ziet vier exegetische overwegingen over het hoofd die de duidelijke betekenis van Jezus' woorden versterken en daarbij bevestigen dat de aarde jong is:

1. Ruim opgevat

Jezus had Zijn standpunt anders kunnen verwoorden als Hij had willen aangeven dat Hij strikt sprak over de oorsprong van de mensheid, in plaats van te spreken over alle dingen – maar Hij koos ervoor om dat niet te doen. Bijvoorbeeld: Jezus kon makkelijk gezegd hebben "Vanaf het begin van de mensheid" of "Vanaf de tijd van hun schepping" of iets gelijkaardigs, als het dat was dat Hij wilde meedelen. Maar Hij kwalificeerde zijn verklaring niet in deze zin. Hij zwakte het woord "schepping" niet af, met enige andere terminologie, om de focus te beperken, maar in plaats daarvan sprak Hij van "schepping", ruim opgevat, op de manier zoals Hij het wilde als Hij over de geschapen wereld in het algemeen wilde spreken.

2. Parallele passages

De intuïtieve betekenis van Jezus' woorden wordt ondersteund door verschillende parallele passages. In parallele passages hebben we onderscheiden auteurs die hetzelfde verhaal vertellen met hun eigen woorden, zoals vaak gebeurt in de Evangelieën, en de kleine verschillen in verwoording kunnen helpen de betekenis van een tekst te verhelderen. Bijvoorbeeld: Markus 10:6 heeft een parallel verslag in Mattheüs 19:4: "Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen **van het begin af** mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft". De frase "van het begin af" (andermaal gebruikt in vers 8) moet equivalent zijn met Markus' "Vanaf het begin van de schepping". Nu, vermits Mattheüs' verwoording zelfs nog meer generisch is als die van Markus, geeft ons dit zeker geen indicatie dat dit "begin" gelimiteerd is tot het begin van de mensheid. Maar vermits Mattheüs het woord "begin" onmiddellijk laat volgen door Jezus' citaat van Genesis 1:27, alludeert hij blijkbaar ook op de inleidende woorden van het scheppingsverslag, dat start met "In het begin". En als dat zo is, dan is er geen mogelijkheid tot dubbelzinnigheid in Jezus' bedoeling, want het "begin" in Genesis 1:1 verwijst niet louter naar het begin van de mens maar naar de oorsprong van "de hemel en de aarde".

Zelfs nog treffender: de woorden van Jezus in Markus 10:6 – "Vanaf het begin van de schepping" – worden opnieuw door Jezus gebruikt in Markus 13:19.[2] Beide passages komen uit hetzelfde bijbelboek. Allebei gaat het om dezelfde persoon (Jezus) Die gelijkaardige spraak gebruikt om een zelfde punt te uiten, en dus hebben we elke reden om te concluderen dat de frases dezelfde betekenis hebben. Maar de betekenis van Markus 13:19 is op zijn beurt verlicht door een parallele passage. Vergelijk:

Markus 13:19: "Want die dagen zullen dagen van zo'n verdrukking zijn als er niet geweest is **vanaf het begin van de schepping**, die God geschapen heeft, tot nu toe, en er ook nooit meer zijn zal".

Mattheüs 24:21: "Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is **vanaf het begin van de wereld**, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal".

Volgens deze twee parallelle teksten moet “de schepping” dezelfde betekenis hebben als “de wereld”. In andere contexten kan de term “wereld” (*kosmos*) verwijzen naar de mensheid (bijv. Romeinen 3:19), maar er is geen rechtvaardiging voor deze vertolking hier. Gegeven de parallel, moet de contextuele betekenis van deze termen gevonden worden in hun semantische overlap, en daarom is het niet louter de mensheid die bedoeld wordt, maar de hele schepping.

3. Vele getuigenissen

Er zijn verschillende andere nieuwtestamentische passages die, alhoewel niet door parallellen verbonden met Markus 10:6, dezelfde implicaties bevatten over de ouderdom van de aarde. Naast de reeds besproken passages (Markus 10:6; 13:19; Mattheüs 19:4, 8; 24:21) kunnen we het volgende toevoegen:

- Lukas 11:50-51: “Opdat van dit geslacht afgeëist wordt het bloed van alle profeten dat **van de grondlegging van de wereld** af vergoten is, van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharia, die omgebracht is tussen het altaar en het huis van God. Ja, Ik zeg u, het zal afgeëist worden van dit geslacht”. Merk op: niet van de grondlegging van de mensheid!
- Hebreëen 9:24-26: “Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een tegenbeeld is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons, en dat niet om Zichzelf dikwijls te offeren, zoals de hogepriester elk jaar in het heiligdom binnengaat met bloed dat niet van hemzelf is. Want dan had Hij **vanaf de grondlegging van de wereld** dikwijls moeten lijden. Maar nu is Hij bij de voleinding van de eeuwen eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen door Zijn offer”. Mensen hebben gezondigd en hebben verzoening nodig “vanaf de grondlegging van de wereld”.
- Romeinen 1:20: “Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden **sinds de schepping van de wereld** uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn”.^[3]

Niet enkel versterken deze teksten de eerste-indruk-betekenis van Markus 10:6, maar zij voorzien ook in onafhankelijk Schriftuurlijk getuigenis voor een jonge aarde. Het zou tenslotte ongerijmd zijn het oude-aarde interpretatieve “noodluik” toe te passen op elk van deze passages. Beschouw, bijvoorbeeld, de passage in Lukas’ Evangelie waar Jezus sprak over “het bloed van alle profeten dat **van de grondlegging van de wereld** af vergoten is” – er is hier helemaal geen basis om te suggereren dat Hij werkelijk enkel sprak over de wereld *van de mensheid* of de wereld *van de profeten*. In plaats daarvan spreken al deze teksten vanzelfsprekend over het begin van de hele wereld, en daarom geeft elk van deze teksten aan dat de aarde niet significant ouder is dan de mensheid.

4. Door elkaar gegooid betekenis

Als vierde en laatste, het argument, dat Jezus verwees naar de schepping van de mensheid in Markus 10:6, geeft een verkeerde voorstelling van wat Jezus bedoelde met “schepping”. In zowel het Nederlands als het Grieks kan het woord verwijzen naar een *object* (een gecreëerd of geschapen ding) of een *handeling* (het proces van creëren of scheppen). De uitspraak “dit kunstwerk is mijn eigen creatie”, verwijst naar een object. Maar “de creatie van dit kunstwerk nam veel tijd in beslag” beschrijft een handeling.

Merk op dat, wanneer de critici aan Jezus’ verwijzing naar “schepping” de woorden “van de mensheid” vasthechten, zij dan aannemen dat de term “schepping” verwijst naar een *handeling* – Gods maken van de mensheid. Zeker, de Bijbel de gebruikt de term op deze wijze in Romeinen 1:20, dat spreekt van “de schepping van de wereld” wat Gods handeling van maken van de wereld betekent. Maar, het heeft geen zin om gebruik te maken van deze definitie in Markus 10:6. Jezus kon niet bedoeld hebben dat God mensen mannelijk en vrouwelijk maakte vanaf het begin van *de handeling* van de schepping, omdat zelfs oude-aarde creationisten ermee zullen instemmen dat Adam en Eva aan het eind van dag 6 gemaakt werden, niet van het begin van Gods scheppingsactiviteit.^[4] Wat Jezus bedoelde met “schepping” is niet een *handeling*, maar een *object* dat resulteerde uit Gods creatieve activiteit. Jezus sprak over *iets* dat God maakte. Dit wordt nog duidelijker door opnieuw te

kijken naar Markus 13:19, waarin Jezus een toegevoegde bewoording gebruikt om duidelijk te maken over welk type van “schepping” Hij sprak. Zijn verlengde frase leest als volgt: “vanaf het begin van de schepping, **die God geschapen heeft**, tot nu toe”. Het heeft totaal geen zin te zeggen dat Jezus hier met “schepping” de *handeling* van de schepping bedoelt. Onbetwistbaar, daarom, is “de schepping” hier, en in Markus 10:6, niet een handeling maar een object.

Maar zelfs, als de critici hun vergissing zouden toegeven – door het door elkaar gooien van scheppingshandeling en scheppingsobject – zullen zij nog steeds kunnen volhouden dat het geschapen object verwijst naar de mensheid in plaats van de hele schepping. Maar dit komt erop neer dat men zegt dat het woord “schepping” hier enkel “mensheid” betekent, en er is helemaal geen Schriftuurlijk precedent hiervoor. Terwijl de Grieken het woord voor “schepping” (*ktisis*) ook “schemsel” kunnen laten betekenen (zoals in 2 Korinthiërs 5:17), gebruikt de Bijbel nooit de enkelvoudsvorm om te verwijzen naar de collectieve mensheid.

Dus, die christenen die Jezus’ verklaringen willen limiteren tot menselijke oorsprongen, zitten in een dilemma gevangen. Als zij beweren dat “schepping” de handeling betekent van het maken van de mensheid, dan importeren zij een betekenis die compleet vreemd is met de context. Maar als zij volhouden dat de “schepping” verwijst naar de geschapen mensheid, dan adopteren zij een betekenis die compleet vreemd is met het nieuwtestamentische woordgebruik. Het is beter om alle hermeneutische vernuftigheden te verlaten, en de vanzelfsprekende waarheid te accepteren dat Jezus een jonge aarde voorstond.[5]

Ons richten naar de Schrift

Als christenen, behoren wij de woorden van Jezus nemen, en inderdaad al de woorden van de Schrift, als zijnde gezaghebbend (Johannes 10:35; 17:17; 2 Timotheüs 3:16-17). Maar Jezus’ getuigenis over de ouderdom van de aarde is helder, zelfs als dat oncomfortabel is voor sommigen. Zo wil ik dan die christenen die zich aan een oude aarde perspectief vastklampen willen aanmoedigen zichzelf af te vragen of zij zich op dit punt wel eerlijk aan Gods Woord onderwerpen, of gewoon manieren trachten te zoeken om hun gebrek aan geloof te rationaliseren. De Bijbel leert duidelijk dat de mensheid ongeveer zo oud is als de rest van de schepping, laten we ons dan voor Gods Woord vernederen zoals de Thessalonicenzen deden:

“Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het ook aangenomen hebt, niet als een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) als Gods Woord, dat ook werkzaam is in u die gelooft” (1 Thessalonicenzen 2:13).

Moge datzelfde Woord aan het werk blijven in ons.

Referenties en noten

1. Collins, C. John, *Science and Faith: Friends or Foes?* (Wheaton, IL: Crossway, 2003), p. 107.
2. The underlying Greek does not differ in any significant way except that Mark 13:19 appends the expression with the words “that God created”, a qualification which I discuss below. For a comparison of the Greek, see Sarfati, Jonathan, *Refuting Compromise: Updated and Expanded* (Powder Springs, GA: Creation Book Publishers, 2011), p. 293–295.
3. The ESV here properly interprets this phrase in a temporal sense. For a defense, see Minton, Ron, “Apostolic Witness to Genesis Creation and the Flood”, in Mortenson, Terry and Thane H. Ury, eds., *Coming to Grips with Genesis* (Green Forest, AR: Master Books, 2008), p. 351–354.
4. Or, if the critic argues that the act of creation refers not to the entire six-day process, but merely to the making of Adam and Eve, it would also be bizarre to think Jesus meant that God made them male and female from the beginning of the creative act that brought them about. Wouldn’t they only be male and female at the end of that process, once God had finished creating them?
5. There is a less common long-age approach which concedes that this was Jesus’ teaching, but claims that He was mistaken. For a discussion of how this was used by a prominent theistic evolutionist, see *Jesus on the age of the earth*.